

شک‌گرایی و نسبی‌گرایی

به کوشش ابراهیم دادجو

فهرست

۱۵	پیشگفتار
۱۹	مقدمه
۲۳	سیمای شک و یقین
۲۵	چکیده
۲۵	شک
۲۶	یقین
۲۶	گونه‌ها یا نمونه‌های شک
۳۰	أنواع یقین
۳۳	ادوار و مراحل شکاکیت
۴۱	کتابنامه
۴۳	امکان معرفت در قرآن
۴۵	چکیده
۴۵	مقدمه
۴۶	دلیل ۱: تعلیم اسماء
۵۳	دلیل ۲: خدا معلم است
۵۳	مقدمه اول
۶۲	مقدمه دوم
۶۵	دلیل ۳: یقین
۶۸	دلیل ۴: نفی شک و ریب

۷۲	دلیل ۵: تقوا علم‌زاست
۷۹	کتابنامه
۸۱	بیرون شد این سینا از شک‌گرایی
۸۳	چکیده
۸۳	مقدمه
۸۴	۱. شک‌گرایی نظری
۸۴	۲. شک‌گرایی در یقین معرفتی
۸۶	۳. مالیخولیای شک‌گرایی
۸۷	۴. حوزه عمل و خروج از شک‌گرایی
۹۰	۵. شک‌گرایی: جمع ظن در مقام نظر با علم در مقام عمل
۹۲	۶. اصل عدم تناقض مبدأ هر واقعیتی است
۹۷	۷. اصل عدم تناقض حتی مبدأ هر تصور و مفهومی است
۱۰۰	۸. ناسازگاری جزئیت در عمل و شکاکیت در نظر
۱۰۳	۹. اصل عدم تناقض و گذر از شک
۱۰۳	۱۰. اصل عدم تناقض و حاکمیت آن حتی بر جزئیت شک شکاکت
۱۰۴	نتیجه
۱۰۵	کتابنامه
۱۰۵	۱. فارسی
۱۰۵	۲. عربی
۱۰۶	۳. لاتین
۱۰۷	پاسخ‌های محقق طوسی به شک‌گرایی
۱۰۹	چکیده
۱۱۰	درآمد
۱۱۴	۱. پذیرش و ثابت بدیهیات و اعتمادناپذیری محسوسات
۱۱۸	۲. ملاحظه تطبیقی
۱۲۱	۳. احتجاج بر خط‌پذیری حس
۱۲۱	۴. وجه اول: خطاهای بنایی
۱۲۴	۵. وجه دوم: خطأ در تشخیص بقا

۱۲۵	وجه سوم: خطأ در جزم به رؤياها.....
۱۲۵	وجه چهارم: توهمندی در حالت بیداری .....
۱۲۶	وجه پنجم: باز هم نوعی دیگر از خطای بینایی.....
۱۲۷	استنتاج.....
۱۲۷	ملاحظه تطبیقی.....
۱۲۹	۲. انکار بدیهیات و اعتماد بر محسوسات.....
۱۳۰	احتجاج اول.....
۱۳۱	احتجاج دوم.....
۱۳۳	ملاحظه تطبیقی.....
۱۴۲	احتجاج سوم.....
۱۴۳	احتجاج چهارم.....
۱۴۳	احتجاج پنجم.....
۱۴۵	استنتاج.....
۱۴۵	۳. رد بدیهیات و محسوسات، هردو.....
۱۴۷	خاتمه.....
۱۴۹	کتابنامه.....
۱۴۹	۱. فارسی.....
۱۴۹	۲. لاتین.....
۱۵۳	امام محمد غزالی و خردورزی و دین داری .....
۱۵۵	اشارة.....
۱۵۶	مقدمه.....
۱۵۶	۱. نگاهی به زندگی غزالی.....
۱۵۸	۲. دلایل و مبانی تقدھا.....
۱۶۰	۳. اساس بحث و روش ما.....
۱۶۰	بخش اول: غزالی در میدان خردورزی .....
۱۶۰	مقدمه.....
۱۶۱	۱. فردیت و استقلال.....
۱۶۳	۲. پایبندی به قواعد خردورزی .....

۱۶۴	فصل اول: شک غزالی
۱۶۴	مقدمه: ارجمندی شک
۱۶۵	۱. منشا شک
۱۶۷	۲. گسترش شک
۱۶۸	۳. سرانجام شک
۱۷۷	فصل دوم: تفکر (عقاید و آراء)
۱۸۱	فصل سوم: نتیجه
۱۸۶	علل پیروزی و دوام اشعریت
۱۹۱	بخش دوم: غزالی و دین‌داری
۱۹۱	مقدمه
۱۹۲	فصل اول: زندگی غزالی و دو حرکت متضاد
۱۹۲	۱. همراهی با قدرت
۱۹۳	۲. انزوا و عزلت
۱۹۴	۲-۱. توطئه رقیبان
۱۹۴	۲-۲. توسان حمایت از طرف قدرت
۱۹۵	۲-۳. سرزنش وجدان
۱۹۶	۲-۴. تحقیر نیکان و یاکان روش‌بین
۲۰۱	فصل دوم: غزالی و دین اسلام
۲۰۸	فصل سوم: غزالی و قدرت
۲۰۸	۱. نظر غزالی درباره خلافت عباسی و اموی
۲۱۱	۲. غزالی در برابر المستظہر
۲۱۳	۲-۱. برهان حقانیت خلافت المستظہر
۲۱۴	۲-۲. دفع اشکال از امامت مستظہر
۲۱۶	فصل چهارم: غزالی و مردم
۲۱۶	۱. غزالی و مردم عادی
۲۱۸	۲. غزالی و دگراندیشان
۲۲۱	فصل پنجم: ارزیابی
۲۲۵	کتابنامه

۲۲۵	۱. فارسی
۲۲۸	۲. لاتین
۲۳۱	برهان معناشناختی در دشک‌گرایی
۲۳۳	اشاره
۲۳۴	۱. استدلال‌های شک‌گرایانه
۲۳۷	۲. برون‌گرایی معناشناختی
۲۴۱	۳. استدلال پاتنم علیه شک‌گرایی
۲۴۴	۴. انتقادها از برهان پاتنم علیه شک‌گرایی
۲۴۷	۵. برون‌گرایی درباره حالات ذهنی و معرفت اول شخص
۲۴۹	۶. نتیجه‌گیری
۲۵۱	کتابنامه
۲۵۳	چرا نه شکاکیت؟
۲۵۵	اشاره
۲۵۵	مقدمه
۲۵۶	متن
۲۷۵	کتابنامه
۲۷۷	مسئله اذهان دیگر
۲۷۹	اشاره
۲۷۹	مقدمه
۲۸۱	۱. تنهایی شک‌گرایی
۲۸۵	۲. چگونگی حل نشدن مسئله اذهان دیگر
۳۰۱	۳. چگونگی حل مسئله اذهان دیگر
۳۰۴	۴. اذهان دیگر و استدلال بهترین تبیین
۳۱۷	کتابنامه
۳۱۹	نقدی بر شکاکیت (دو نوع علم)
۳۲۱	اشاره
۳۲۳	متن
۳۴۷	کتابنامه

۳۴۹	نقد و بررسی شکاکیت معاصر و دیدگاه رابرت نوزیک
۳۵۱	..... اشاره
۳۵۲	خمرة نوزیک
۳۶۴	..... معرفت و خمرة نوزیک (Nozick)
۳۸۱	..... کتابنامه
۳۸۳	بررسی پنج روایت از «نسبی‌گرایی شناختی»
۳۸۵	..... اشاره
۳۸۵	..... مسئله نسبی‌گرایی
۳۸۷	..... (Relativism about rationality) نسبی‌گرایی در عقلانیت
۳۸۹	..... (Relativism about truth) نسبی‌گرایی در صدق
۳۹۱	..... (Epistemological relativism) نسبی‌گرایی معرفت‌شناختی
۳۹۲	..... (Relativism about reality) نسبی‌دانستن واقعیت
۳۹۴	..... (Conceptual relativism) نسبی‌گرایی مفهومی
۳۹۷	..... نتیجه‌گیری
۳۹۹	..... کتابنامه
۴۰۱	نسبی‌گرایی پروتاگوراس و روایت‌های جدید آن
۴۰۳	..... اشاره
۴۰۳	..... مقدمه
۴۰۴	نسبی‌گرایی پروتاگوراس و براهین تهافت
۴۰۸	روایت‌های جدید نسبی‌گرایی معرفتی و اشکال تهاافت
۴۱۲	بررسی و نقد تلاش متاخران برای رد اشکال تهاافت
۴۱۲	۱. هارولد براؤن
۴۱۴	۲. چک میلند و صدق نسبی
۴۱۶	نقد دیدگاه میلند درباره صدق نسبی
۴۲۴	صدق نسبی و مشکل تناقض ذاتی
۴۲۶	ناتوانی نسبی‌گرایی
۴۲۸	نسبی‌گرایی و استدلال
۴۳۱	آیا سقراط در استدلال خود، چهار مصادره به مطلوب شده است؟

۴۲۵	کتابنامه
۴۳۷	تفسیر غیرتاریخی افلاطون از قاعده انسان معياری پروتاگوراس ....
۴۳۹	اشاره
۴۳۹	متن
۴۷۲	کتابنامه
۴۷۵	نسبیت هستی شناختی
۴۷۷	اشاره
۴۷۷	متن
۵۰۵	کتابنامه
۵۰۷	تأملی بر نسبی گرایی معرفتی
۵۰۹	اشاره
۵۱۱	۱. صدق - برای - من
	۲. باورهای کاذب و حقایق [= گزاره‌های صادق] کشف نشده
۵۱۵	(Undiscovered)
۵۱۷	۳. آیا نسبی گرایی دچار تناقض است؟
۵۱۸	۴. بار دیگر انسجام (Coherence)
۵۲۰	۵. چگونگی ممکن بودن عدم توافق
۵۲۱	ع جمله‌های ما به چه ترتیب معنا می‌دهند؟
۵۲۳	۷. وجود نسبی گرایان: تضعیف نسبی گرایی
۵۲۵	۸. پرسش دشوار دیگر
۵۲۶	۹. مشکل بنیادی در نسبی گرایی
۵۲۸	۱۰. آیا همه چیز محصول کار ما است؟
۵۲۹	۱۱. آیا رنگ‌ها واقعیت دارند؟
۵۳۴	۱۲. سخنی بیشتر درباره واقعیتسازی (Constructing reality)
۵۳۸	۱۳. شوربای کیهانی (cosmic porridge)
۵۴۳	کتابنامه
۵۴۴	پیشنهادهایی برای مطالعه بیشتر

نگاه‌های نقادانه به «شاکله مفهومی» و رویکردهای نسبی‌گرایانه مبتنی بر آن ۵۴۷	
۵۴۹ ..... اشاره	
۵۴۹ ..... مقدمه	
۵۴۹ ..... شاکله‌های مفهومی و نسبی‌گرایی معرفتی	
۵۵۲ ..... مدل‌های شاکله مفهومی	
۵۵۲ ..... ۱. مدل کانتی	
۵۵۵ ..... ۲. مدل کوایینی	
نگرش پلورالیستی به شاکله مفهومی: مدل کوایینی و دیدگاه‌های تامس کوهن ۵۵۸	
۵۶۳ ..... ۳. مدل نوکانتی: دیدگاه وینگشتاین	
۵۶۷ ..... نگاه‌های نقادانه	
۵۶۷ ..... ۱. پویر و نقد اسطوره چارچوب	
۵۷۱ ..... ۲. دیویدسون و فهم ناپذیری شاکله‌های مفهومی	
۵۷۴ ..... ۳. هاوارد سنکی و نقد نسبی‌گرایی مفهومی	
۵۷۵ ..... ۴. دیدگاه‌های نقادانه هاروی سیگل: اشکال «خود-شکنی»	
۵۷۹ ..... کتابنامه	
۵۸۱ ..... تاریخچه نسبی‌گرایی در فلسفه علم	
۵۸۳ ..... اشاره	
۵۸۳ ..... متن	
۶۰۹ ..... کتابنامه	
۶۰۹ ..... ۱. فارسی	
۶۱۰ ..... ۲. لاتین	
۶۱۳ ..... عقلانیت، معرفت علمی و فلسفه علم تامس کوهن	
۶۱۵ ..... اشاره	
۶۱۵ ..... بیش درآمد	
۶۱۷ ..... عقلانیت و انواع آن	
۶۱۸ ..... معیار عقلانیت	

۶۲۲	نسبت‌گرایی و انواع آن
۶۲۵	نقد و ارزیابی
۶۲۷	عقلانیت و معرفت علمی
۶۲۹	فلسفه علم توصیفی
۶۳۶	۱. عدم تفکیک بین دانش‌های بشری
۶۳۶	۲. ابهام در عینیت معرفت علمی
۶۳۶	۳. التفات به عوامل بیرونی و نه درونی
۶۳۷	۴. قیاس‌نایزیری
۶۳۹	۵. گزینش نظریه و پیشرفت علم
۶۴۳	نقد و ارزیابی
۶۵۱	کتابنامه
۶۵۱	۱. فارسی
۶۵۱	۲. لاتین
۶۵۳	نسبت‌گرایی معرفتی و فلسفه علم: بررسی آرای کوهن
۶۵۵	اشاره
۶۵۵	درآمد
۶۵۸	۱. آرای کوهن و نسبت‌گرایی
۶۵۸	۱-۱. پارادایم‌ها و علم عادی
۶۶۲	۱-۲. بی‌قاعده‌گی (anomaly) و بروز بحران در علم عادی
۶۶۳	۱-۳. قیاس‌نایزیری پارادایم‌ها
۶۶۶	۱-۴. علم انقلابی
۶۶۹	۲. محور نگاه‌های نقادانه به آرای کوهن
۶۷۰	۳. ارزیابی پاسخ‌های اولیه کوهن
۶۷۴	۴. بررسی پاسخ‌های متاخر کوهن
۶۸۳	کتابنامه
۶۸۵	آنارشیسم معرفتی: ره‌آوردی از علم‌شناسی فایرآبند
۶۸۷	اشاره
۶۸۸	۱. نقد فایرآبند بر عقلانیت رایج

۶۸۸	۱. علم به عنوان ایدئولوژی حاکم
۶۸۹	۲. پارادایم عقلانیت علم
۶۹۱	۳. عقلانیت به مثابه سنت
۶۹۲	۴. عقلانیت تحمیل شده از طرق غیرمعقول
۶۹۴	۵. نقد عقلانیت «عقل‌گرایی انتقادی»
۶۹۷	۶. نقد عقلانیت روش‌شناسی در علم
۶۹۸	۷. انکار انکای عقلانیت علم به نتایج آن
۶۹۹	۲. نظریه عقلانیت جایگزین
۷۰۰	۱-۱. رؤیای حقیقت و بندار تقریب به آن
۷۰۰	۱-۲. آزادی فردی، بدیل و رقیب حقیقت
۷۰۲	۱-۳. عقلانیت برتر و رهایی بخش
۷۰۳	۱-۴. اصل «همه چیز ممکن است»
۷۰۴	۱-۵. پیشرفت معرفت، حاصل ترک روش‌های معقول
۷۰۶	۱-۶. معقول‌سازی غیرمعقول‌های عرفی
۷۰۸	۱-۷. نقد عقلانیت فایرباند
۷۰۸	۲-۱. انگیزه‌های فایرباند
۷۰۹	۲-۲. «حقیقت»، قربانی اول
۷۱۱	۲-۳. نسبی‌گرایی عقلانی فایرباند
۷۱۳	۲-۴. بلا تکلیفی معرفت‌شناختی
۷۱۵	۲-۵. «معقولیت» نام مستعار «مقبولیت»
۷۱۶	۲-۶. سخنی در حسن نظریه فایرباند
۷۱۹	کتابنامه
۷۲۱	فهرست آیات
۷۲۷	فهرست روایات
۷۲۹	نمایه
۷۴۱	نمایه موضوعی

پیشگفتار

در پرتو پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی و استقرار نظامی بر اساس ارزش‌های معنوی و احکام الهی در ایران، بار دیگر تفکر دینی به عنوان اندیشه‌ای امیدزا، حیات‌بخش و مترقبی، در عرصه حیات انسان معاصر ظاهر گردید.

تجدید حیات اندیشه و حیانی و ارزش‌های معنوی، از سویی سبب بیداری و خودبازری ملت‌های مسلمان و احیای روح سنت‌ستیزی در آنان شد و از دیگرسو باعث نمایان ترشدن سنت‌پایگی مسلک‌ها و مکاتب بشر پرداخته و نظام‌های استوار بر آنها گردید.

با استگی تحقیق دقیق، جامع و منسجم، درباره زیرساخت‌های اندیشه دینی و نظامات اجتماعی مبتنی بر آن و ضرورت پرداخت علمی و روزآمد به حادث واقعه فکری، به فراخور شرایط کنونی و درخور این راستخیز عظیم و نیز لزوم آسیب‌شناسی در حوزه فرهنگ ملی و باورداشت‌های دینی، به منظور تبیین عرضه صحیح و دفاع معقول از اندیشه دینی و زدودن پیرایه‌های موهم و موهم از ساحت قدسی دین، و صیانت از هویت فرهنگی و سلامت فکری اشار تحریل کرده و نسل جوان کشور، تأسیس نهاد علمی- پژوهشی و آموزشی ممحض و کارآمدی را فرض می‌نمود.

بدین منظور پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی که نهادی علمی و غیر انتفاعی است، در سال ۱۳۷۳ تأسیس شد و در قالب چهار پژوهشکده

حکمت و دین‌پژوهی، نظام‌های اسلامی، فرهنگ و مطالعات اجتماعی، دانشنامه‌نگاری دینی و همچنین مرکز پژوهش‌های جوان فعالیت می‌کند.

پژوهشکده حکمت و دین‌پژوهی، مشتمل بر شش گروه علمی با عنوان‌های «معرفت‌شناسی»، «فلسفه»، «عرفان»، «منطق فهم دین»، «قرآن‌پژوهی» و «کلام» است که برای تحقیق هدف‌های زیر فعالیت می‌کند:

۱. بازپژوهی و بازپیرایی حکمت و کلام و معارف اسلامی؛

۲. تبیین و ساماندهی مناسب مباحث زیرساختی اندیشه دینی؛

۳. ایجاد بستر مناسب برای تعمق و پویایی و بالدگی اندیشه دینی؛

۴. پاسخ به شباهت‌القایی در قلمرو عقاید و کلام اسلامی؛

۵. نقد مکاتب و دیدگاه‌های معارض در حوزه زیرساخت‌های اندیشه دینی در راستای تحقق اهداف فوق، هریک از گروه‌ها، پس از تهیه عنوان‌های مطالعاتی اساسی و اولویت‌گذاری و تهیی پیش‌طرح و تصویب آن در شورای علمی گروه، آن را به اعضای هیئت علمی خود یا محققان عرصه دین‌پژوهی، واگذار نموده و با نظارت بر روند اجرای تحقیق و تأیید نهایی، برای دسترسی عموم دانش‌پژوهان حوزه دین‌پژوهی، آن را به چاپ و نشر می‌رسانند.

معرفت‌شناسی دانشی است که به مباحث مربوط به شناخت آدمی و حوزه‌های مرتبط با آن می‌پردازد. این دانش گرچه دارای سابقه‌ای طولانی است و دارای عمری بهاندازه فکر بشری است، در عصر جدید و به خصوص در یکی دو قرن اخیر صورت داشت مستقلی را به خود گرفته است. در عصر حاضر دانش معرفت‌شناسی یکی از مهم‌ترین دانش‌هایی است که معرفه آرا است و اندیشمندان بزرگی را به سوی خود فراخوانده است. آن گاه که عالم غرب روی از مابعدالطبیعه بر تافت و بحث از فکر آدمی و تحوه شناخت او را مهم‌ترین تکلیف خود دانست، معرفت‌شناسی صورت دانش مستقلی به خود گرفته بود. اکنون معرفت‌شناسی دانش مستقلی است و با حوزه‌های بسیاری در ارتباط است.

گروه معرفت‌شناسی پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی تنها گروهی است

که در ایران اختصاصاً به حوزه معرفت‌شناسی می‌پردازد. تشریه علمی این گروه مجله «ذهن» است. این مجله که تا کنون بیش از پنجاه شماره آن منتشر شده، کوشیده است مقالات مهم و برباری را در این عرصه در دسترس دانش‌پژوهان قرار دهد.

کتاب ذهن مجموعه مقالاتی است که کوشیده است مقالات همان مجله را به صورت موضوعی فراهم آورده و موضوعات مرتبط با هم را در مجلدات مختلفی در دسترس همگان قرار دهد. در حال حاضر، کتاب ذهن مشتمل بر شش جلد است و هر جلد آن به حوزه خاصی از معرفت‌شناسی اختصاص دارد. جلد نخست به «رئالیسم» یا «واقع‌گرایی»، جلد دوم به «علم حضوری و شهود»، جلد سوم به «علم و دین»، جلد چهارم به «نظریه‌های توجیه»، جلد پنجم به «شک‌گرایی و نسبی‌گرایی»، و جلد ششم به «فلسفه علم» پرداخته است.

در پایان بر خود فرض می‌دانیم از جناب حجت‌الاسلام احمد امامی که تدوین مقدمه کتاب را به عهده داشتند، از مدیر محترم گروه جناب آقای دکتر ابراهیم دادجو عضو هیئت علمی / دانشیار پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی که زحمت گردآوری اثر را عهدهدار شدند و از سازمان انتشارات پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی که مسئولیت آماده‌سازی، انتشار و توزیع آن را بر عهده داشتند، قدردانی و تشکر نموده و از خداوند منان توفیق روزافزون همه عزیزان را مسأله نماییم.

گروه معرفت‌شناسی

پژوهشکده حکمت و دین پژوهی

مقدمه

«شک‌گرایی و نسبی‌گرایی» عنوان این جلد از مجموعه «کتاب ذهن» است که حاوی مقالاتی در دو موضوع «شک‌گرایی» و «نسبی‌گرایی» در معرفت‌شناسی است. غالب این مقالات، پیش‌تر در شماره‌های گوناگون نشریه ذهن، منتشر شده‌اند و اکنون از به‌هم‌پیوستن این حلقه‌های پراکنده، سلسله‌ای منسجم از این آثار علمی ارزشمند در موضوع پیش‌گفته، پدید آمده است که پیشکش اندیشه‌ورزان و معرفت‌پژوهان محترم می‌شود.

شک‌گرایی در یک تعریف عام، دیدگاهی است که به نفسی امکان شناخت معتقد است. انکار امکان دستیابی به معرفت، ممکن است ناظر به امکان حصول معرفت یقینی باشد، یا ناظر به موجه‌بودن معرفت یا معقولیت آن، یا ناظر به این سخن که اثبات معرفت، معقول‌تر از انکار آن نیست. مشکل اساسی در مسئله شکاکیت و نفی آن، این است که چگونه می‌توان از «یقین» به محتوای یک گزاره، به «صدق» آن رسید؟ بی‌گمان، یقین امری درونی و به روان و دستگاه‌های شناختی بیان‌کننده گزاره وابسته است و با واقعیت، صرف‌نظر از فرد دارای یقین، ارتباطی ندارد؛ لکن صدق، به محکی گزاره، و درحقیقت به جهان و واقعیات موجود در آن مربوط است. کسانی که نتوانسته‌اند میان این دو عالم ذهن و عین، پلی مستحکم بزنند، و همواره به‌ نحوی، در مطابقت یافته‌های ذهنی خود با عالم واقع و عین، تردید کرده‌اند، راه شکاکیت را در پیش گرفته‌اند.

شکاکیت به اعتبارات مختلف، انواع مختلفی داشته، در طول تاریخ و در دوره‌های مختلف تفکر، به صورت‌های گوناگونی رخ نموده است. گاه به صورت عام و فراگیر بوده و تمامی حوزه‌ها و قلمروهای معرفتی را دربرگرفته است و گاه به حوزه‌های خاصی اختصاص یافته و امکان شناخت را تنها در برخی از قلمروهای خاص، مانند حوزه اخلاق، یا حوزه دین، یا به‌طورکلی حوزه‌های غیرتجربی و مابعدالطبیعی به دلیل ویژگی‌های آن، انکار کرده است. انواع مختلف شک‌گرایی در طول تاریخ، واکنش‌های مختلفی برانگیخته است. از جمله در نفی شکاکیت فراگیر و نیز در نفی شکاکیت به‌طور عام، استدلال کردۀ‌اند که شکاک اگر برای شکاکیت خود، استدلال نکند، شک او قابل اعتنا نخواهد بود و صرفاً ادعایی بی‌دلیل شمرده خواهد شد، اما اگر لب به سخن گشوده و بر این ادعای خود دلایلی چند بیاورد، چون‌از کسی خواهد بود که فریاد می‌زند «من لال هستم!» و همین استدلال او بر عدم امکان دستیابی به شناخت، خود دلیل‌ترین دلیل بر امکان آن خواهد بود؛ چراکه خود مستلزم چندین یقین است: از جمله اینکه بر پذیرش «محال‌بودن تناقض» مبنی است؛ چون استدلال به نفع هر باور و اساساً پذیرش و گرایش به هر عقیده و نفی مقابله آن، به این معناست که امکان ندارد به چیزی معتقد بود، اما در عین حال به نقیض آن هم باور داشت.

یکی از انواع شکاکیت، نسبی‌گرایی در معرفت است. «نسبی‌گرایی» را می‌توان به‌طور مطلق، به قول به عدم اعتبار مطلق چیزی و وابستگی آن به کسی یا امری دانست. در موضوع معرفت، نسبی‌گرایی شناختی به‌طورکلی این اعتقاد است که معرفت به‌طور مطلق صائب و معتبر نیست، بلکه به فرد شناسنده یا فاعل شناسایا یا دیگر عناصر دخیل در شناسایی وابسته است. نسبی‌گرایی در معرفت، در واقع، عنصر «صدق» را از عناصر تشکیل‌دهنده معرفت، نشانه قرارداده و امکان مطلق و ابدی‌بودن صدق یافته‌های ذهنی را انکار می‌کند. بر اساس نسبی‌گرایی معرفتی، صدق یافته‌های ذهنی ما، به شرایط خاص و فضای معینی وابسته است. این شرایط ممکن است زمان، مکان، زبان، مذهب، نژاد،

فرهنگ، یک دستگاه علمی خاص - مثل دستگاه اقلیدس - با چیزهای دیگر باشد. براین اساس، یک گزاره ممکن است در فضای یک فرهنگ خاص، درست و صادق باشد، اما در فضای فرهنگ دیگر، نادرست و ناهمگون با واقع باشد. در برابر، مطلق‌گرایی، به‌طورکلی، اعتقاد به صدق مطلق و دائمی گزاره‌هاست. نسبی گرایی نیز به اعتبارات مختلف، انواع گوناگونی دارد و در حوزه‌های گوناگون معرفتی و فرهنگی، ظهور و نمودهای مختلفی یافته است. باری! بحث درباره چیستی شکاکیت و نسبی گرایی، و انواع آنها و مسائل جزئی را که درباره این مسائل درگرفته است به مطالعه مقالات این مجموعه و آثار مرتبط دیگر وابی نهیم.